

БРИЖ
Теодозія Марківна
(1929–1999)

ЛЕВИЦЬКА
Генрієтта Богданівна
(1930–2010)

СКОБАЛО
Іван Михайлович
(1926–1980)

Випускники ЛНАМ

Факультет
монументального живопису (1954 р.)

▲ Т. Бриж. Надгробний пам'ятник на могилі Соломії Крушельницької (Личаківський цвинтар, м. Львів)

▲▲ Г. Левицька. Портрети

Бриж Теодозія Марківна — заслужений художник України. Народилася у с. Бережниця Сарненського повіту. У 1948–1954 рр. навчалася у Львівському інституті прикладного і декоративного мистецтва.

Теодозія Бриж створила понад двісті скульптур. Двадцять сім реалізовано в натурі. Це пам'ятники, надгробки, меморіальні дошки, декоративно-паркові скульптури, зокрема пам'ятник князеві Володимиру (Володимир-Волинський, 1987), розп'яття Ісуса Христа (каплиця жертвам НКВС у Золочівському замку, 1995), надгробні пам'ятники С. Крушельницькій, І. Крип'якевичу, Л. Левицькому на Личаківському цвинтарі та ін.

Мисткиню знають далеко за межами України. Чимало мистецьких проєктів Теодозія Бриж здійснила разом зі своїм чоловіком Євгеном Безніском — знаним монументалістом і графіком зі Львова. Варто згадати їхнє оформлення меморіального цвинтаря Січових стрільців на горі Маківка, меморіальну каплицю жертвам НКВС у Золочівському замку, пам'ятник королю Данилові Галицькому у Володимирі-Волинському (1967).

Окремі уваги заслуговує легендарна серія образів драми-феєрії Лесі Українки «Лісова пісня». Творам скульпторки притаманні пластика, витонченість та легкість.

Теодозія Бриж однією з перших в Україні стала на шлях сучасного світового мистецтва — вона писала українське мистецтво із нової сторінки. Нині в майстерні мисткині, що на вулиці Мартовича у Львові, розташований її меморіальний музей.

Левицька Генрієтта Богданівна народилася 27 листопада 1930 року в Одесі. У 1945 р. переїхала до Львова. У 1948 р. вступила до Львівського державного інституту прикладного і декоративного мистецтва, в якому у 1954 р. отримала вищу мистецьку освіту. Відтоді працювала у Дрогобичі в майстернях Львівського товариства художників, а згодом, у 1964–1990 рр., — у цеху монументального живопису Львівського художнього комбінату. Виконувала різноманітні монументально-декоративні роботи (розписи темперою, сграфіто, мозаїки, вітражі) у Львівській, Донецькій, Івано-Франківській областях та в Молдові. Водночас багато працювала над портретами, натюрмортами та графікою.

З 1957 р. була постійною учасницею регіональних, республіканських та всесоюзних виставок.

Скобало Іван Михайлович народився 15 серпня 1926 р. на Львівщині. Початкову професійну освіту здобув у Львівському художньо-промисловому училищі, а у 1948–1954 рр. навчався у Львівському державному інституті прикладного і декоративного мистецтва, вивчаючи фах під керівництвом Й. Бокшая і В. Манастирського. Після завершення навчання залишився працювати в інституті.

Працював у монументально-декоративному мистецтві та живописі. Особливо майстерно писав портрети. І. Скобало — співавтор панно «Дружба народів» в аванзалі павільйону ВДНГ УРСР (1958). Серед його робіт — монументальна стелла, встановлена у Корсунь-Шевченківському (1964), фриз у пасажі «Барвінок» (Львів, 1960), портрети «Гуцулка», «Дід та онук» (1961) і «Портрет сестри» (1967).

